

Heden ten dage blijkt nog steeds onduidelijkheid te bestaan omtrent de vraag of in gevallen, waarbij is bedongen dat goederen slechts worden afgeleverd tegen betaling van de koopprijs, voor de voor het innen van de prijs in rekening gebrachte remboursprovisie, omzetbelasting moet worden betaald. De beantwoording van deze vraag is tevens van belang vanwege de verrekenbaarheid van de voorheffing, die op deze bijkomende dienstverrichting drukt ingevolge art. 11 van de Uitvoeringsbeschikking Omzetbelasting. Deze onduidelijkheid is met name gerezen tengevolge van een uitspraak van de Hoge Raad van 14 november 1979, waarbij werd beslist, dat remboursprovisie wel moest worden belast met omzetbelasting zolang en voor zover de Tweede Richtlijn betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting van de Raad voor de Europese Economische Gemeenschap van toepassing was. Het welles/nietes effect gedurende het afgelopen decennium werd veroorzaakt door verschil tussen Europese en nationale wetgeving. Daartoe mag voor de duidelijkheid onderscheid worden gemaakt in de volgende periodes.

- I De periode onder het regime van de Wet Omzetbelasting van 1954;
- II De periode onder het regime van de Wet op de Omzetbelasting van 1968 tot 1 januari 1972;
- III De periode onder het regime van de 2e EEG richtlijn van 1 januari 1972 tot 1 januari 1979;
- IV De periode na 1 januari 1979.

ad I

Vóór de invoering van de BTW in Nederland werd onder de Wet op de Omzetbelasting 1954, waar in art. 24 nummer 14 van die wet een vrijstelling is opgenomen voor de *inning van geldvorderingen* in de fiscale praktijk deze vrijstelling eveneens op de remboursprovisie toegepast.

ad II

De Wet op de Omzetbelasting 1968 (invoering BTW) heeft deze vrijstelling overgenomen in art. 11 letter j van die wet en heeft niet beoogd wijziging aan te brengen in de strekking van die vrijstelling in verhouding tot de Wet OB 1954.

ad III

Op 1 januari 1972 trad de 2e EEG richtlijn in werking. Ingevolge bijlage B onder punt 5 behorende bij art. 6 lid 2 van die richtlijn mogen met betrekking tot het vervoer bijkomende diensten niet worden vrijgesteld. Deze 2e richtlijn bleef van toepassing tot 1 januari 1979, toen de 6e richtlijn in Nederland van kracht werd.

ad IV

Na 1 januari 1979 geldt aldus de 6e richtlijn, waarin geen voorschrift is opgenomen ten aanzien van bijkomende diensten bij vervoer, zoals in de 2e richtlijn. Daarnaast geldt nog steeds tevens de Wet OB met name art. 11 letter j.

Door het arrest van de Hoge Raad, die op haar beurt een uitspraak vroeg aan het Europese Hof van Justitie te Luxemburg, is komen vast te staan, dat het vervoer en de inning van de koopprijs niet als één dienst moet worden gezien, maar als twee diensten, waarvan de tweede (remboursbeding) zozeer met de eerste (vervoer) is verbonden, dat de ene dienst niet zonder de andere kan worden verricht. Deze onsplitbaarheid had tot gevolg, dat de inning van de koopprijs moet worden beschouwd als een met betrekking tot het vervoer bijkomende dienst, als bedoeld in de 2e richtlijn. Vervolgens werd geconcludeerd, dat het een lidstaat niet vrijstaat om de inning van de koopprijs vrij te stellen van omzetbelasting. Aangezien de Hoge Raad deze bepaling van de richtlijn rechtstreeks dient toe te passen, had de vrijstelling van art. 11 letter j. van de Wet OB 1968 geen verbindende kracht met betrekking tot het innen van een remboursbedrag als bijkomende dienst bij het vervoer van goederen gedurende de

periode van 1 januari 1972 tot 1 januari 1979 (de geldigheidsduur van de 2e richtlijn). Het blijft onduidelijk of ook de 6e richtlijn zonder een dergelijk duidelijk voorschrift niettemin qua strekking dwingt tot een belastingheffing van remboursprovisie. Aangezien zulks tot dusver niet is komen vast te staan, gaat de staatssecretaris er in een resolutie voorshands vanuit, dat de vrijstelling van art. 11, letter j vanaf 1 januari 1979 weer wordt geacht van toepassing te zijn op de remboursprovisie.

Samengevat

1. Het vervoer en het innen van de koopprijs zijn twee diensten.
2. De tweede is accessoire aan de eerste.
3. a) voor 1 januari 1972 geen BTW op remboursprovisie;
- b) van 1 januari 1972 tot 1 januari 1979 wel BTW op remboursprovisie;
- c) na 1 januari 1979 geen BTW op remboursprovisie.

H.C. v.d. A.